

ՅԱՐԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆՔ ՍԱՏԱՆԱՅԻ

Գրեց ՇԱՐԼ ՊՈՏԼԵՌ

Դո՛ւն զերազանց զեղեցի՛կն ու զխառնն ի հրեշտակաց,
Աստուած՝ բաղդէն մատնըւած, ներբողներէ զրկըւած,

Ո՛վ Սատանայ, ողորմէ՛ թշուառութեան իմ երկար:

Դո՛ւն, որուն հետ անիրա՛ւ եղան, իշխա՛ն աքսորի,
Որ պարտըւած՝ կը կանգնիս միշտ զօրաւոր աւելի,

Ո՛վ Սատանայ, ողորմէ՛ թշուառութեան իմ երկար:

Ամենագէտ մե՛ծ արքայ ըստորերկրեայ բաներուն,
Ընտանեկան դուն բըժիշկ մարդկային խո՛ր ցաւերուն,

Ո՛վ Սատանայ, ողորմէ՛ թշուառութեան իմ երկար:

Դո՛ւն, որ նայն իսկ բորոտին, փարեաներուն անիծեալ
Կ'ուսուցանես լոկ սիրով արքայութեան ճաշակն ալ,

Ո՛վ Սատանայ, ողորմէ՛ թշուառութեան իմ երկար:

Դո՛ւն, որ Մահէն՝ քու պառաւ սիրուհիդ զօրաւոր՝
Ծընանեցար Յո՛յսն յաւէտ, յիմարուհի՛ մը աղուոր,

Ո՛վ Սատանայ, ողորմէ՛ թշուառութեան իմ երկար:

Դո՛ւն, որ կուտաս պանդուխտին նայուածքն այն բա՛րձր ու մեկին,
Որ ժողովո՛ւրդ մ'համօրէն կը սահմանէ խարոյկին,

Ո՛վ Սատանայ, ողորմէ՛ թշուառութեան իմ երկար:

Դո՛ւն, որ գիտես՝ ցանկացող հողերու ո՞ր անկիւնին
Նախանձն Աստուած պահպանեց քարերն ամէ՛ն թանկագին,

Ո՛վ Սատանայ, ողորմէ՛ թշուառութեան իմ երկար:

Դո՛ւն, որ պայծառ քու աչքով խորունկ հանքեր ես պեղած,
Մետաղներու ժողովո՛ւրդն ուր կը նրնջէ ընդհողուած,

Ո՛վ Սատանայ, ողորմէ՛ թշուառութեան իմ երկար:

Դո՛ւն, տարածուն ձեռքերով՝ որ կը ծածկես անդունդներ
Քրնաչրջիկ քալողին տանիքներուն եզերքներ,

Ո՛վ Սատանայ, ողորմէ՛ թշուառութեան իմ երկար:

Դո՛ւն, որ կ'ընես զիւրաթեք ծերոսկորներն համօրէն
Ուշ մընացած գինովին ստնակոխուած ձիերէն,

Ո՛վ Սատանայ, ողորմէ՛ թշուառութեան իմ երկար:

Դո՛ւն, որ յանուն ամօքման տրկար մարդուն տառապող՝
Խառնել ծրծո՛ւմն ու բորակն ուսուցիր մեզ փոխն ի փոխ,

Ո՛վ Սատանայ, ողորմէ՛ թշուառութեան իմ երկար:

Դո՛ւն, որ նշանդ կը գրոշմես, ո՛վ ոճրակից կորովի,
Կրբեսոսի ճակատին, անագորո՛յն եւ լրկաի,

Դո՛ւն, որ աղջկանց կը պարզես աչքերուն մէջ ու սրբտին,
Վէշքի խորին մեծարանքն ու ցընցոտեաց սէ՛րն ուժգին,

Ո՛վ Սատանայ, ողորմէ՛ թշուառութեան իմ երկար:

Գիւտարարաց դուն լամբար, աքսորելոց գաւազան,
Խոստովանիչ դաւողաց, մահապարտից զանազան,

Ո՛վ Սատանայ, ողորմէ՛ թշուառութեան իմ երկար:

Դո՛ւն, հայրագիր անո՛նց զորս զայրոյթին մէջ մըթամած
Դըրախտէն գո՛ւրս վըռընտեց, գըրախտէն գուրս, Հայրն Աստուած,

Ո՛վ Սատանայ, ողորմէ՛ թշուառութեան իմ երկար:

Հայացուց՝ ՀՐԱԶ ՔԱԶԱՐԵՆՑ